

Sygn. akt V CSK 662/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa J. B.

przeciwko N. Sp. z o.o. w K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 15 kwietnia 2014 r., sygn. akt XIX Ga 706/13,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Powód złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 15 kwietnia 2014 r., w którym oddalono apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 14 marca 2013 r. Powód dochodził od sprzedającego roszczeń z tytułu rękojmi w związku z zakupem pojazdu.

W skardze kasacyjnej powód sformułował zarzuty naruszenia art. 162 k.p.c. i art. 560 k.c. Domagał się uchylenia wyroków obu Sądów meriti i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania ewentualnie o zmianę orzeczenia Sądu drugiej instancji i orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie występują dwa istotne zagadnienia prawne, sformułowane w pkt III skargi (s. 5-7 skargi).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Po przeanalizowaniu treści uzasadnień wyroków obu Sądów meriti, treści skargi kasacyjnej i zawartej w niej prawnej motywacji wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz treści odpowiedzi na skargę kasacyjną (k. 223 i n. akt), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie o zapłatę (w związku ze zgłoszeniem przez powoda - jako kupującego roszczeń z tytułu wady fizycznej pojazdu) nie występuje - wbrew stanowisku skarżącego - istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. W świetle ustaleń faktycznych dokonanych przez oba Sądy meriti przyjęto, że powodowi nie przysługuje uprawnienie do odstąpienia od umowy nabycia pojazdu na podstawie art. 560 § 1 k.c., ponieważ w sprawie nie wystąpiły przesłanki zastosowania tego przepisu. Nawet w opinii prywatnej przedłużonej przez powoda stwierdzono m.in. to, że auto nie było pojazdem pokolizyjnym (jak twierdził powód), nie było naprawiane w zakresie blacharsko-lakierniczym poza zakładem, a grubość powłoki lakierniczej dachu była jednak zgodna z normą wytwórcy (s. 6 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Należy także wyjaśnić, że podniesiona w pkt 2 kwestia (s. 6 skargi) może być rozważana w sferze ewentualnych uchybień procesowych, a nie jako „istotne zagadnienia prawne” przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania rozstrzygnięto na podstawie art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. i §§ 6, 12 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r., w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz.U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).